

गतः नभस आकाशस्य अर्द्धभागमिवा गत्वा प्राप्य याम्येन दक्षिणस्यां दिशि अदर्शनं याति । स एव चणकेतुः प्रयागकूलादारभ्य यावदवन्तीं पुष्करारण्यनामस्थानं तावत् नाशयेत् । उदगमि चोत्तरस्यां दिशमपि च यावत् देविकां नदीं तावद्गत्यात् । मध्यदेशाख्यं मध्यदेशं भूयिष्ठमतिशयेन हन्यात् । अन्यानपि च स देशानिति । स चणकेतुः अन्यान् अपरान् देशानपि रोगदुर्भिक्षैः क्वचित् क्वचित् नाशयति न सर्वत्र । अस्य केतोर्दशमासान् यावत् फलपाकः । अदर्शनात् विपक्षात् परतो यावद्दश मासान्तावदशुभं फलं ददाति । कैश्चिदन्यैर्गार्दिभिरष्टादश मासान् यावत् फलपाकः प्रोक्तः । तथा च पराशरः ।

“अथ पैतामहचणकेतुः पञ्चदशवर्षशतं प्रोच्य उदितः पश्चिमेनाङ्गुलिपूर्वमात्रां शिखां दक्षिणाभिगतां कृत्वा चणकेतुश्चारान्ते नभसस्त्रिभागमनुचरन् यथा यथोत्तरां व्रजति तथा तथा श्रुता याकारां शिखां दर्शयन् ब्राह्मं नक्षत्रमुपहृत्य मनाक् ध्रुवं व्रजति सप्तर्षीन् संपृश्य नभसोऽर्द्धमात्रं दक्षिणमनुपरिक्रम्य अन्तं व्रजति । स स्वर्गं दारुणकर्मणा स्वर्गप्राप्तित्वा देव वक्रास्तमभिनिहन्ति लोकमपि च । भूमिं कम्पयित्वा दश मासान् मध्यदेशे भूयिष्ठं जनपदमवशेषं कुरुते । तेष्वापि च क्वचित् क्वचित् शस्त्रदुर्भिक्षमरकत्याधिभयैः क्लिष्टावष्टादशमासानिति ॥

तथा च गर्गः ।

“क्षुक्लमरकत्याधिभयैः संपीडयेत् प्रजाः । मासान् दश तथाष्टौ च चणकेतुः सुदारुणः” ॥

ततः श्वेतकेतोर्लक्षणमाह ।

“प्रागर्द्धराचदृश्यो याम्यायः श्वेतकेतुरन्यथ । क इति युगाहतिरपरे युगपत्तौ सप्तदिनदृश्यौ ॥ खिग्धौ सुभिच्छिश्वदौ अथाधिकं दृश्यते कनामा यः । दशवर्षाण्युपतापं जनयति शस्त्रप्रकोपकृतं । प्रागर्द्धराचदृश्य इति । श्वेतकेतुनामा केतुः प्राक् पूर्वस्यां दिशि अर्द्धराचकाले दृश्यते याम्यायो दक्षिणशिखः अन्यश्च द्वितीयः क इति कनामा केतुरपरे पश्चिमायां दिशि दृश्यते । युगाहतिः युगसंस्थानाकारः तौ हावपि युगपत्सुखकालं सप्त दिवसान् दृश्यते । तौ च हावपि खिग्धावति निर्मलौ दृश्यौ च सुभिच्छिश्वदौ । अथ यः कनामा स यदि सप्तभ्योऽधिकं दृश्यते तदा शस्त्रप्रकोपं संयामजसुपतापं जनयति ।

तथा च पराशरः ।

“अथोद्दालकः श्वेतकेतुर्दशोत्तरं वर्षशतं प्रोच्य भटकेतोश्चारान्ते पूर्वस्यां दक्षिणाभिगतशिखोऽर्द्धराचकाले दृश्यते नैव स ह्यद्वितीयः कः प्रजापतिपुत्रः । पश्चिमकेन गृहकेतुर्युगसंस्थाया युगपद्दृश्यते । ततस्त्वावुभौ सप्तराचदृश्यौ दशवर्षाणि प्रजाः पीडयेत । कः प्रजापतिपुत्रो यद्यधिकं दृश्यते तदा दारुणतरं प्रजानां शस्त्रकोपं कुर्यात् । तथैव खेहवर्णयुक्तौ क्षेमरोग्यसुभिच्छदौ भवतः” ॥

अथ श्वेतस्य लक्षणमाह ।

“श्वेत इति भटाकारो रूढः श्यावो विवर्तिभागगतिः । विनिवर्ततेऽपसव्यं त्रिभागशेषाः प्रजाः कुरुते” ॥

श्वेतनामा केतुः भटाकारो भटासदृशः श्यावः कृष्णवर्णः विवर्त्याकाशे त्रिभागं यावद्भूयति ततोऽपसव्यं प्रदक्षिणं वामभागे निवर्तते तृतीयांशवशेषाः प्रजाः कुरुते ।

तथा च पराशरः ।

“अथ काश्यपः श्वेतकेतुः पञ्चदशवर्षशतं प्रोच्यः सोमसहजस्य वक्रकेतोश्चारान्ते श्यावरूढो नभसस्त्रिभागमाक्रम्य अपसव्यं निवर्त्योर्द्धं प्रदक्षिण-भटाकारशिखः स यावद्भूयासां दृश्यते तावद्दशवर्षाणि सुभिच्छमावहति । मध्यदेशे आर्यगणा नामदो नामोदीचैर्भूमिष्ठस्त्रिभागशेषां प्रजामवशेषयति” ॥

अथ रश्मिकेतोर्लक्षणमाह ।

“आधूमयति शिखया दर्शनमायाति कृत्तिकासंख्यः । ज्ञेयः स रश्मिकेतुः श्वेतसमानं फलं धत्ते” ॥ यः केतुराधूमवर्णया शिखयोपलक्षितस्तथा कृत्तिकासंख्यः कविकानां समीपे दर्शनं गच्छति स रश्मिकेतुः श्वेतकेतोः सदृशं फलं धत्ते ।

तथा च पराशरः ।

“अथ रश्मिकेतुर्विभावसुजः प्रोच्यवर्षशतमावर्तकेतोः । उदितश्चारान्ते कृत्तिकासु धूमकेतुः” ॥

ध्रुवकेतोर्लक्षणमाह ।

“ध्रुवकेतुरनियतगतिः प्रमाणाकृतिर्भवति । विश्वं दिव्यान्तरीक्षभौमो भवत्ययं खिग्ध इष्टफलः । सेनाङ्गेषु दृष्टाणां गृहतरुशैलेषु चापि देशानाम् । गृह्णिणामुपस्करेषु च विनाशिनं दर्शनं याति” ॥

ध्रुवेति । अनियता अनिश्चिता गतिर्गमनं प्रमाणां स्थूलसूक्ष्ममध्यभावमाकृतिः आकारो यस्य स तथाभूतः । स च विश्वं समन्ततो भवति सर्वसुदक्षित्वर्थः । स च दिव्यान्तरीक्षभौमस्त्रिविधो भवति । क्वचिद्विधो नानाकारो भवति । स च खिग्धो निर्मलशरीर इष्टफलः । एष च एवं विधानां विनाशिनं सुभूर्ध्नां दर्शनमुदयं याति । दृष्टाणां विनाशिनं सेनाङ्गेषु सोपकरणेन खलीनतोरणादिषु दर्शनं याति । देशानां विनाशिनं गृहदत्तपर्वतेषु च दृश्यते । तथा गृह्णिणामुपस्करेषु उपस्करभाण्डेषु दर्वीसुपमार्जन्यादिषु गृहतरुशैलेषु विनाशिनमेव दर्शनं याति ।

तथा च पराशरः ।

“अथानियतदिकालरूपवर्णप्रमाणसंस्थानो धूमकेतुः परा भविष्यतां देशानां राज्ञां जनपदानां च दत्तपुरपर्वतवेषमध्यपताकाशस्त्रवर्मायुधावरणरथनागोत्तपुरुषशयनासनभाण्डेषु च दृश्यते । स एव दिवि खिग्धो विमलः प्रदक्षिणशिखो गजनागवीथीनासुरसेन व्रजन् सुभिच्छक्षेमरोग्यं चावहति । दशैकविंशतिदिक्षु शिखं तथा वा दर्शनमिच्छन्ति सुनयो धूमकेतोस्तस्य

च प्रागुदयान्निमित्तान्यर्वाचीनचलनमग्रेः प्रभामत्स्यप्रधूपनं दिशां श्रोतोष्णविपर्यय इति र्व्यक्ति-बाहुसम्भवश्च” ॥

अथ कुमुदकेतोर्लक्षणमाह ।

“कुमुद इति कुमुदकान्तिर्वारणां प्राक्शिखो निशामेकाम् । दृष्टः सुभिच्छमतुलं दश किण्वर्षाणि स करोति” ॥ कुमुद इति श्वेतवर्ण इत्यर्थः । पश्चिमायां प्राक्शिखः पूर्व्यायो निशामेकां दृश्यते । क्लिष्टागमसूचने । स च दृष्टो दश वर्षाण्युत्तुलमसमं सुभिच्छं करोति । तथा च पराशरः । “अथामृतजः कुमुदो मणिर्जलो भवः पद्मः आवर्तः समर्तः शङ्खो हिमो रूढः कुक्षिः फलो विसर्पणः श्रोतस्वेति । तत्र कुमुदकेतुर्व्यसाकेतोऽर्द्धसमाप्तो वाहण्यां दर्शनमुपैति । गोक्षीर-विमलखिग्धप्रभां पूर्व्याभिगतां शिखां हृत्किराचिचरः स दृष्ट एव सुभिच्छमुत्पादयति दश वर्षाणि प्रजानामविरोधश्च । प्रतीच्यानां मुख-रोगारोचकप्रतिश्यायपाण्डुरोगवरेः प्रजानां बाधत इति” ॥

अथ मणिकेतोर्लक्षणमाह ।

“सहदेकयामदृश्यो सुखस्वतारः परिणमति मणिकेतुः । ऋज्वो शिखाऽस्य शुक्ला स्तनोद्गता क्षीरधारेव ॥ उदयमेव सुभिच्छं चतुरो मासान् करोत्यसौ सार्धान् । प्रादुर्भावं प्रायः करोति च क्षुद्रजन्तूनाम्” ॥ सहदिति । मणिकेतुः स च पश्चिमायां दिशि सुखस्वतारोऽल्पतारकः सहदेकवारमेकयामदृश्यः । यामशब्देन रात्रिचतुर्भागः । अस्य केतोर्ऋज्वो स्पष्टा शिखा चूडा श्वेतवर्णा दृश्यते । कीदृशी स्तनोत्था क्षीरधारेव स्तनात् निःसृता क्षीरधारा यथा दृश्यते तद्वत्क्षिखा । उदयमेवेति । असौ केतुः उदयमेवोदितमात्र एव चतुरः सार्धान् जैनपञ्चमासान् सुभिच्छं क्षेमसुत्यादयति । प्रायो बाहुल्येन क्षुद्रजन्तूनां नकुलादीनां प्रादुर्भावमृत्युं करोति ।

तथा च पराशरः ।

मणिकेतुरपि कपालकेतोरेवसाने प्रतीच्यामुदयं याति । स तु सुखस्वतारकः श्वेतवर्णश्च क्षीरप्रसेकया पूर्वोभिनतया शिखया शर्व्व्यामेकयामदृश्यः । स उदयात् प्रभृति पञ्च मासान् क्षेमं सुभिच्छमुत्पादयति ॥ क्षुद्रजन्तूनां प्रादुर्भावं करोत्यतिमात्रकालदृष्टः” ॥

अथ जलकेतोर्लक्षणमाह ।

“जलकेतुरपि च पश्चात् खिग्धः शिखयाऽपरेण चोन्नतया । नव मासान् सुभिच्छं करोति शोकशान्तिश्च लोकस्य” ॥ पश्चात् पश्चिमायां दिशि दृश्यते अपरेण पश्चिमेन चोन्नतया उच्चया शिखया युक्तः । स च दृष्टः नवमासपर्यन्तं सुभिच्छं करोति लोकमङ्गलकारश्च । तथा च पराशरः । “अथ जलकेतुः पैतामहः यस्य चणकेतोर्नवमासावशिष्टे कर्मणि कृते प्रवर्तयति । पश्चिमेनोदितः खिग्धः सजातोऽनुपश्चिमाभिगतः । स च शिखी नवमासान्तात् क्षेमसुभिच्छारोग्याणि प्रजाभ्यो वृत्ते ।